

וצריכה להנתן בין שתי זרועות, והיא סלת הלחם, והיא לחם. ומשום שהיא לחם, לא הפקד על לחם של חמשת המינים, שהם חטה, ושעורה, ושיפון וכו', ממנה של העולם. ולא שם ממנה עליהם, אלא הקדוש ברוך הוא לבדו.

ומשום זה מי שמזלזל בלחם וזורק אותו בארץ, עניית רודפת אחריו. וממנה אחד הפקד על זה, והוא רודף אחריו לתת לו עניות, ולא יוצא מן העולם עד שיצטרף לבריות. ועליו כתוב, (איוב טו) נדד הוא ללחם איה. נדד הוא, וילך מטלטל, וגולה ממקום למקום, ללחם איה הוא. ואין מי שישגיח עליו. זהו שכתוב איה מי שירחם עליו, משום שלא ימצא.

רעיא מהימנא

ובחבור הקדמון, אמר הרועה הנאמן, ומה מי שמזלזל בפרורים של הלחם וזורק אותם במקום שלא צריך כף - כל שפן מי שמזלזל בפרורים של המזון, שהם טפות הזרע, שזורק אותם בארץ, שנאמר בהם (בראשית ו) כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. או שזורק אותם בנדה, או בבת אל נכר, או בשפחה או בזונה. וכל שפן וכל שפן מי שמזלזל בפרורים של הלחם של התורה, שהם קוצי האותיות ותגי האותיות, שנאמר עליהם, כל המשתמש בכתר - יחלף.

וכף שפן מי שמוסר סודות התורה, וסתרי קבלה, וסודות מעשה בראשית, או סתרי האותיות של השם המפךש לאנשים שאינם הגונים, ששולט עליהם יצר הרע, אשה זונה, ואין לחם אלא כ"ב אותיות

ישראל. דאיהי עשירא דדרגין, ואצטריכא לאתיבהא בין תרין דרועין, ואיהי סלת נהמא, ואיהי נהמא. ובגין דאיהי נהמא, לא אתפקד על נהמא דחמשת מינין, דאיהי חטה, ושעורה, ושיפון וכו', ממנא דעלמא. ולא שוי ממנא עליהו, אלא קדשא בריך הוא בלחודו.

ובגין דא, מאן דמזלזל בנהמא, וזריק ליה בארעא, עניותא רדיף אבתריה. וחד ממנא אתפקד על דא, ואיהו רדיף אבתריה, למיהב ליה עניותא, ולא יפוק מן עלמא, עד דיצטרף לברין. ועליה פתיב, (איוב טו) נדד הוא ללחם איה. נדד הוא, ויהך מטלטל, וגלי מאתר לאתר, ללחם איה הוא. ולית (דף רמ"ד ע"ב) מאן דישגח עליה, הדא הוא דכתיב איה. מאן דירחם עליה, בגין דלא ישבח.

רעיא מהימנא

ובחבורא קדמא אמר רעיא מהימנא, מאן דמזלזל בפרורין דנהמא, וזריק לון באתר דלא אצטריף. האי כל שפן מאן דמזלזל בפירורין דמוחא, דאינון טפין דזרע, דזריק לון בארעא, דאתמר בהון (בראשית ו) כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. או דזריק לון בנדה, או בבת אל נכר, או בשפחה או בזונה. וכל שפן וכל שפן מאן דמזלזל בפירורין דנהמא דאורייתא, דאינון קוצי אתוון, ותגי אתוון, דאתמר עליהו כל המשתמש בתגא חלף.

כל שפן מאן דמסר רזין דאורייתא, וסתרי קבלה, וסתרי מעשה בראשית, או סתרי אתוון דשמא מפךש, לאנשים דלאו אינון הגונים, דשליט עליהו יצר הרע, אשה זונה, דאתמר עליה, (משלי ו) כי בעד אשה זונה עד שנאמר עליה (משלי ו) כי בעד אשה זונה עד כפר לחם.